

**ФІЛОСОФІЯ
НОВОГО ЧАСУ
XVII-XVIII століття**

План

- 1. Передумови та основні риси філософії Нового часу.*
- 2. Проблема методу наукового дослідження в філософії XVII ст.*
- 3. Філософія епохи Просвітництва.*

Соціально-економічні передумови становлення філософії Нового часу

- формування та утвердження капіталістичних суспільних відносин;
- формування національних держав;
- зміщення центру життя у міста;
- прискорення темпів суспільного життя

Соціально-культурні передумови становлення філософії Нового часу

- наукова революція XVI-XVII століть;
- швидкий розвиток наукового знання;
- послаблення впливу церкви;
- виникнення науки нового типу – експериментально-математичного природознавства

Основна проблематика філософії Нового часу

на перший план виступають проблеми
гносеології

розробка *методу* наукового дослідження

ФІЛОСОФІЯ

спирається на *науку*

орієнтується на *дослідження наукового знання* і способів його отримання

Основні духовні орієнтири

```
graph TD; A[Основні духовні орієнтири] --- B[раціоналізм]; A --- C[сцієнтизм]; A --- D[антропоцентризм]; A --- E[прогресизм]; A --- F[європоцентризм];
```

раціоналізм

сцієнтизм

антропоцентризм

прогресизм

європоцентризм

Френсіс Бекон

(1561-1626)

- Основоположник індуктивно-емпіричного методу пізнання
- Основні роботи: «Новий Органон» та «Велике Відновлення Наук»

Індуктивний метод дослідження – такий шлях наукового пошуку, коли від спостереження одиничних явищ відбувається перехід до формування загальних ідей і законів

“Примари” розуму – “ідоли” пов'язані з природженими властивостями ЛЮДИНИ

“Ідоли роду”

загальні помилки, притаманні людському сприйняттю і мисленню, що обумовлені тим, що людині властиво примішувати до природи речей *свою власну природу*

“Ідоли печери”

помилки, пов'язані з *індивідуальними* особливостями людей: кожний дивиться на світ зі свого суб'єктивного внутрішнього світу - немовби із своєї печери

Рене Декарт

(1596-1650)

- Основоположник *дедуктивно-раціоналістичного методу* пізнання
- Основні роботи: *«Міркування про метод»* і *«Начала*

фiлософiї»
Дедукція (лат. *deductio* - виведення) – логічний прийом, що характеризується спрямованістю міркування від загальних передумов (принципів, аксіом) до часткових наслідків.